

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י מ"יו חס"י
מחצית הלנה :
בד ב מ"י שם הלנה ד מ"י
ד"ח:
בה ג ד מ"י שם הל' ה':
בו ה מ"י שם הלנה ו':
בז ו מ"י שם הלנה ז':
בח ז מ"י שם הלנה ח':
בט ח מ"י שם הל' י':
י ט מ"י פ"י מחצות שקלים
הלנה ב':

שישה לנדרבה כנגד מי.
לקרן המזכר לתת לחוקן
העית שלוקחין מכל הדעות
כל מותר לשמית וחטאת
שמיט זקן ירעה יחמד
יפלו דמיו לנדרבה וכו' (י"ח)

[illegible]

מוסיף

מוסיף עליהם תור וכן יונה. ולא גרסינן וצני יונה: דררי עלי תורה או שצמים גרבי' ולא כספרים דגרסי תורה ושלמים: **כבש** יבא הוא ונשביו כספיק. תימה הא דלמר ב' שני דכרימות (דף י:) גבי עולה ויורד מכלל אחה למד לעשרית האפס

בפרסומה דמיה הר עלי בסקל למחז
יניח כבש דמיהר רחמנו חיל אש
בספס שלים דש שמי שמי מכלל דב
בסקל בסקל ומדח רחמנו עלי דלית
למחיה הד משתיר כש פשירות דמחמ
ומקדש עשיר מניח כבש למחמ בסקל
בשמי שמי פרימי רבוע דמח (כחמס)
דק (ח) ועמד קיין כרמחמי פירוש
רבוע דק שזהו חמח דמח
למחמ רבוע בלל נסמי הר בסקל
דמחמ רבוע כעונה נסמי ויל
דק ה"ה רבכש בן י"ש עמו נסמי
בסקל נסמי נסמי בסקל דמחמ
בסקל נסמי נסמי בסקל דמחמ

מנסכיו כבש בסלע
יִשׁוּר בְּמִנְהָ הוֹבִיָּא
וּפְאִילוּ זֶה בְּמִנְהָ חֲסִתָּא
דִּינִר הִשְׁחֹר הוֹבִיָּא
יִגְדוּל הוֹבִיָּא קָטָן לִי
גְדוֹל יֵצָא רַבִּי אֹמֵר
פְּלִיגִי מֵרַב כִּי אֲתַתְּרָא
תְּנוּ רַבֵּנָּה הִרִי עֲלֵי
יֵבִיא כְּבִשׁ שְׁאִין לֶךְ
לְגַבִּי מִזְכָּה אֵלָּא כְּבִשׁ
וְאִינִי יוֹדַע מַה פִּירִירָא
שְׁקֵר בְּסֻלַּע לְגַבִּי
הִבְקֵר וְאִינִי יוֹדַע מִי
וְעַגְלִי אִמָּא יוֹלִיתִי
מִנִּי רַבִּי הוּא דְאִמֵּר
יֵצָא אִי רַבִּי אִימָא שְׁנִים
בְּמִנְהָ לֹא יֵצָא
שְׁנִים בְּמִנְהָ חֲסִתָּא
דִּינִר זֶה בְּמִנְהָ שְׁחֹר
לָבָן לָבָן הוֹבִיָּא
לֹא יֵצָא קָטָן הוֹבִיָּא
לֹא יֵצָא רִישָׁא וְסִיפָא
אִין רִישָׁא וְסִיפָא רַבִּי
קָאמֵר דְּרַב הוּא מוֹחֵלֵל
הָתֵם שֵׁשֶׁה לְגַדְבָּה
שִׁׁעִי אֹמֵר חֻזְקִיָּה כִּי
הִכְהִנִּים שְׁתַּקְנוּ לָהֶם
זֶה עַם זֶה ר' יוֹחָנָן
תּוֹקֵנָא לָהֶם שׁוֹפְרוֹת
מִמֶּנּוּ חֻזְקִיָּה אֹמֵר
גְּדִי וְשִׁעִירֵי רַבִּי הוּא
לֹא יֵצָא וְרַב פְּרָא אֹמֵר

רב שמואל מפרס רובע קלוי"ז פ"י רש"י רובע סעע ולא יתכן אלא
 רובע דער דפרשיטת דמוכה בפ"ק דכריתות (דף י"ז) דחד משימסר
 רובע יתוד שקלי דפ"י האב"ז (ב"מ דף ג"ג) אשחמון רובע סתם דהוא
 רובע שקל דהיינו ת"י דער לורי רבי דעי דכמה חסר ויהא רש"י
 לקליהם סתם דעי שקל דנדיד דרובע ותפרסם הסם רובע שקל ור"ל
 דהדרכה משם ראה דסתם רובע לאו רובע שקל מדהויא בעי למימר
 דהיינו רובע יתוד ומסיר רובע שקל ודיקא לא דמקני דעי רובע
 וולא תקני דעי רובע יתוד דומיא דסעל: **שחור** והבא א"ב.
 ותלוקים קלם דבארמ פ"ה דנור (דף ל"ז) פ"ז ופ"ק (דף ק"ג) ארומה לתפשיה
 סומקא לבשישה חורא לרידיא: **שיהא** ש"וים זה עם זה. ואע"פ
 דבערב השבח מחלקין תפירות תפוס עניי יתוד: [נדלחמ"ר] שכל
 מקום שנהגו (פסחים דף מ"א) כן הן תקנה לבעלי יתוד אע"פ שכל
 דאמר סמו והבא נדור א"ב. **צמא** ללרנן לא מיישנן (א"ע א"ג)

ה'רצ"ו חג יואב מר רעגל ולרובן בני מתי' שה' שפוחה כנגד מ' אמר חזקה כנגד ששה' ויחזקו להם חכמי' לכל בית אב שפוחה שכל מתו' מעות שיהיו בימיו שיהו מקריבן העובר בימיו והוא ששה שפוחה מחוץ שוהדק' מרובח' קפסמי' שמיבימי' להביא עולות נדבות ונפסמי' שיש עם מ' ויחזיקו אמר כנגד מ' שמימנדר' להביא מ' אר' על אר' אל אר' כל כבש אר' כל גדי אר' כל

ורוד ושלמים. או זה או זה: יביא כבש. פחות שבתודה ושלמים:
 ופירשתי כו'. (ב) תודה ושלמים איבא לספוקי בזכרים ונקבות:
 חל. בת שמי שנים (טעלה וטליה) כבש בן שנתי: יביא הוא ונפסיו
 ומו כמנה. כך נחפרש דינו בתורה שבע"פ: כחמש. קלעים: אמר רבי

עלי שור במנה יביאנו במנה חוץ ממנסי.
שהרי כך קבעו: שור במנה וסכס
שנים במנה לא ילא. שהרי קבע אש
א' במנה: ג'מר ימר יא אפרים ומר
י אפרים. באפרים דמ"ק גרע ככש
מנוק ובאפרים דרכי אפרים גרע
עוק ממכס: יפרסיס. לזיוור קרנ
אכיס ואקנו ככלע. (א) מדנחא למרשי
איכא לספוקי נמי באפרים הלך יביא
מכל דבר הירק למזוח שזה סלע מכל
אחד ולבד שורב לקנות דבר שלם
מקלע: ממספ. דאי נמי עגל
דדר לא כלל מרובה מועט: דבר
זב. שמיני יביא וזב לא דבר

הכל היו אלה מתנוקות דברי ורנן
לדברי קטן והביא גדול (ו'רנן) לא יא
מאוס הרי נקט מנה פלוגתא בסיפא
לפרושי רישא דלאו דברי היל:
פון הסם. מנ'ס' (פ"ו י"ח) שש
לנדרה. י"ג שופרות ו' במקדש
שבעה מהן מפורשים מה נותנין בהם
תיקלים חמין ותיקלים שתיקין קנים
וגחלי עולה ועלים ולוונת חלה לנפרות
הרי שבעה וששה מהן לנדרה בהן היו
נותנין המומצות האלוטות לנדרה צבור
דקאן קין המומצות והיו בשבט לעולה
והיו חמין לנדרה. כנגד ששה י"ג אבות

היה זה ששן חתן אברהם וישראל
שלל משמר חתונתו לנשה בתי אבות
כנגד ששה ימי שבוע זה עובד יומו
זה עובד יומו ובשבט כולן שוין: כדי
שיהא לכן שלום זה עם זה. השפירות
של הכמות מקבוצות מן השפירות הן
לסאים שמקריבו העולות וכל זמן שאין
המזבח בטל לא היה נוקטין מן השפירות
ואם לא היה להם אלף שופר אחד אז
לאילווי דשמא בחצות יום של בית אלו
לראשון של בית אלו של יציאו לדרים
וגדות הרבה לא יעול הבית אב מן
השופר כלום ובשאר ימות השבוע
אלו בתי אבות לא מייחז דברים
וגדות כ"כ ומאלף אותן בתי אבות
מקריבות מן השופר שלא יהא המזבח
בטל והיו עורות שלהם ומגלי הק
קמאי כבדי קנין ואומרי יש לכם ערות
שני אין לנו ופי משום הך
עלות שהיו לו יחידים במשמרת שלנו
משום מולינו הוא הלך תקינו ששה
שלא יעול זה משופרו של זה וכשהפעם
באות נוטתין אותן לנשה ושפירת:
כנגד כך ועל אלה גורו וזו

היה זה ששן חתן אברהם וישראל
פרשתו פירשו כי
מה נפשך הא
והביא גדול לא
שור במנה והביא
אפי' זה במנה חסד
דינר שחור והביא
גדול והביא קטן
יול יצא רבי אומר
רבי ומציעתא רבנן
מציעתא רבנן והכי
רבי ורבנן: תנן
נגד מי (סימן קמ"ף)
ששה בתי אבות
מים (6) שיהא שלום
תוך שהגרבה מרובה
ין כדי שלא יתעפשו
פר ועגל איל וכבש
מר קטן והביא גדול
נגד הפרים והאילים
והכבשים

והמהנדב פר לעולם (מ"ב) ונתן לשופר ששמו פר במנה אחר
 דלמר יבא במנה דפר (י) (נקבה) במנה והמהנדב עגל מציא חמשה
 לעולם ונתן לשופר ששמו עגל וכן כולם והכנים לוקחין ממשות שופר
 ששמו פר ויקריבו מאותו שפר פרים עד שילכו כל המעות: (ד"ט) יוא
 ונתן לשופר ששמו יוא. ולמה היו ששה שאין עולה בזה אלא
 היקף ששה בהמות: **נגד פרים**. של חטאת ציבור שאצדו ופריס
 מרים חמתיין ואח"כ נמאלו הראשונים ונתקן לרעיהו (נ'דמיהן) מופלין
 שופר הראשון והאילים אסם גיולות ואסם מעילות שאצדו והפריס
 מרים חמתיין ואח"כ נמאלו הראשונים ונתקן לרעיהו (דמיהן) מופלין
 (ט) לשופר השני וראשון לצדק ציבור:

יהצנשים

ת אב נועל ¹ מספר שלו הואיל וכל המשמרה ציחד: ורבי היא
ן דשני ליה דההוא נתנן לשם אילים והוא מציא פר תחמיהם:
והמע

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) נם' חממים כדי שיזהו
שטם: (ז) רש"י ד"ה פירשתי
ס' הדרגה: (ח) ד"ה פירשתי
ד"ה ס' מלחמה וכן בקוף
ד"ה קוסום: (י) ד"ה נגד פ'
ס' פ' לעולם תמיד במדה
ועתה לשופר (שם) פ'
והתאחדת פגל נ"ל: (ס) ד"ה
נגד פ' פ' ונקחו לנשים
נגד פ' נטלן לשופר ונחם
לדעת ציור הס' ד' ונחם
השי נחקו ונחם מ' ושל
איל לשופר שלישי
והס' י:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה בבש כ"י וי"ל
הב"ר הוא הדין, ע"י לעיל ו
ע"כ תד"ה שלא יחא:
בא"ר פירש"י רובע סלע,
כרשי שלפניו שם אחא
רובע שקל וכן הוא בתוס'
:DE

רבינו גרשום

[illegible]